

Orquestra
simfònica
del Vallès

LA CREACIÓ DE HAYDN

L'Orquestra de tots!

Sabadell · Teatre La Faràndula

Divendres, 20 març 2015, 21h

Barcelona · Palau de la Música Catalana

Dissabte, 21 març 2015, 19h

en coproducció amb

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Concert **7** · LA CREACIÓ DE HAYDN

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Josep Vila i Casañas, director)

Marta Matheu, soprano

David Alegret, tenor

Enric Martínez-Castignani, baríton

Marta G. Otín, direcció escènica

Rubén Gimeno, director

Orquestra Simfònica del Vallès

F. J. HAYDN: *La Creació*, Hob. XXI:2
(versió semiescenificada)

Amb aquest concert volem fer un pas més. Fa quatre anys que hem començat a formar-nos escènica, procés que va coronar-se fa uns mesos amb un Malikianini d'infart produït pel servei educatiu del Palau, i que ens va ajudar enormement a créixer en aquest sentit! Amb la Creació de Haydn, l'oratori que descriu els primers dies de l'Univers en la creació bíblica, volem treballar també des de l'aspecte escènic amb tots nosaltres i amb el cor. Volem que el resultat sigui molt més que un concert, volem que sigui una metàfora i un poema alhora, volem que sigui un espectacle i un detall, una declamació i una dansa, una coreografia i un fresc de Michelangelo...

Volem fer una "Creació" única. Ens ajudarà l'escenògrafa Marta Garcia Otín, el Cor de Cambra del Palau, i la música de Haydn.

Concert dedicat a:

CONCERTS

Divendres, 20 de març de 2015, 21 h

Dissabte, 21 de març de 2015, 19 h

Sabadell · Teatre La Faràndula

Barcelona · Palau de la Música Catalana

La creació d'una altra manera de presentar la música simfònica

Entro a les 10.30 hores d'un matí de dimecres en la sala d'assajos de l'OSV a Sabadell. Em reben els acords poderosos de *La creació* de Haydn. Una llum càlida, solar, banya l'estància. Sento una emoció immediata. El dia ha quedat beneït. L'experiència de les tres hores següents que durarà l'assaig em proporcionarà reserves de felicitat per a la resta de la jornada.

Una figura creua l'escenari d'esquerra a dreta amb moviments àgils. Vesteix màniga curta, texans, sabatilles esportives. És el director d'orquestra. M'arrauleixo en una de les butaques de vellut verd de la tercera o quarta fila i em dispenso a gaudir de l'espectacle. Segueixo mirant l'evolució del director d'orquestra sobre l'escenari, els braços i el cos i la veu que indiquen, que aturen i engeguen el so. Els ulls tenen feina a recórrer la compacta formació musical: cinquanta músics sobre l'escenari. Avui, primer dia d'assaig, només han vingut ells. No hi són els tres solistes, els vint-i-vuit cantants del cor ni els dos ballarins que també pujaran a l'escenari.

"Relaxats. Respireu, respireu!"... "Ombra, ombra. Color negre! Aquesta és la baixada a l'infern"... "Llum! En tot el compàs anterior heu d'agafar energia. Aquí, ara, hi ha una explosió d'energia: Uah!". "Maestro"... "Rubén". "Sí"... "Tutti!"

Miro a la directora d'escena que mira els músics, aixeca i abaixa el cap dels seus papers als músics que té al davant. Miro els seus papers plens d'esbossos, de notes. Què fa una directora d'escena en una orquestra simfònica?

Assisteixo a una versió semi escenificada de *La creació* de Haydn. Aquest és el repte. L'OSV és una orquestra que ha pres riscos de tota mena i que està decidida a prendre'ls artísticament. Que ha entès que la creativitat és una i diversa i permeable, que ha elegit veure's i ser vista d'una altra manera per seguir sent radicalment fidel a la música. "És una obra molt connectada amb la natura, molt il·lustrativa, més harmònica que melòdica, una de les més importats del repertori simfònic coral. Meravellosa!" apunta Rubén Gimeno, el director d'orquestra, mentre tornem a la sala d'assajos. "Hem suprimit bona part dels fragments recitatius a favor d'una proposta que juga plenament amb la capacitat evocadora de l'obra".

".... Ha de sonar urgent... com una amenaça... Això ha de tenir un altre tipus d'energia, sinó estem morts!". I no. No estan morts. Estan molt vius. Estem tots molt vius. Tot just ha arrencat la primavera fora d'aquesta sala de concerts. Que comenci *La creació*!

Eva Muñoz, periodista, escriptora i creadora de continguts

Breu comentari al programa: l'autor i l'obra

Eva Muñoz, periodista, escriptora i creadora de continguts

FRANZ JOSEPH HAYDN va néixer a Rohrau, Àustria, l'any 1732, i va passar la major part de la seva vida en Viena o en la seva àrea d'influència, aleshores sota la dinastia dels Habsburg i capital política, econòmica i cultural de l'Europa catòlica. Format en el cor de la catedral de Sant Esteve, treballa durant uns anys com a músic independent. En 1761 es nomena *kapellmeister* de la família Esterházy, el que resulta decisiu per a la seva carrera: Haydn té a la seva disposició una de les millors orquestres d'Europa, per a la qual escriurà la major part de les seves obres orquestrals, operístiques i religioses. Durant les següents tres dècades viurà quasi enterament en els palaus d'aquests rics prínceps, primer en Eisenstad i, després de 1767, en el gran palau tot just construït en Esterháza. Degut als seus deures professionals al front de l'orquestra, Haydn només podia visitar Viena ocasionalment però, com ell mateix reconeixia, va ser aquell aïllament el que el va permetre -el va obligar, casi- ser original, desenvolupant lliurement la seva curiositat innata i el seu gust per l'experimentació.

Malgrat no fou prou apreciat per la generació romàntica, que el considerava excessivament lligat a la tradició anterior, els seus contemporanis el saludaven com al "patriarca de la nova música". Musicalment més intel·lectual que Mozart, l'altre gran exponent, juntament amb Beethoven, del classicisme musical, del seu estil destaca el seu innat sentit de la forma i la seva economia de mitjans. En el moment de recobrar la seva independència en 1790, degut a l'ascensió d'un príncep que va decidir dissoldre l'orquestra, Haydn era ja el compositor més famós d'Europa i havia establert les normes de la música clàssica per a la simfonia, el quartet de corda i la sonata per a piano, que es mantindrien vigents fins ben entrat el segle XX.

L'any 1791 i per mediació del músic i empresari Johann Peter Salomon, el compositor viatja a Londres, el que constituiria una nova fita vital i musical al permetre'l conèixer la música de Handel, que exercí una influència decisiva en la darrera etapa de la seva carrera i, en particular, en la composició dels seus oratoris *La creació* i *Les estacions*. Haydn declarà que aquella fou l'època més feliç de la seva vida. Després del seu retorn a Viena l'any 1795 per posar-se al front de l'orquestra del nou príncep, Haydn va gaudir de casi una altra dècada d'intensa activitat creativa, coronada per la composició de *La creació*, considerada el seu cim expressiu. Va viure a Viena fins la seva mort l'any 1809. D'ell, Mozart digué: "No hi ha ningú que pugui fer-ho tot, divertir i terroritzar, provocar el riure i un sentiment profund, i tot igual de bé, excepte Joseph Haydn".

LA CREACIÓ

Haydn va experimentar l'emoció aclaparadora dels oratoris de Handel durant les seves visites a Londres, i va veure amb els seus propis ulls com interpel·laven no només a un grup de d'iniciats sinó a una gran massa de gent, la nova classe mitjana, que responia com un sol cos a aquella música sublim. La seva primera experiència va ser en 1791, en el Festival Handel a l'Abadia de Westminster. D'acord amb alguns dels seus biògrafs, Haydn confessà que "quan va sentir la música de Handel, el va colpir com si de cop fos dut a l'inici dels seus estudis musicals i no hagués entès res fins a aquell precís moment". Aquella experiència el portà a una intensa meditació i a esbossar a partir d'aquells acords "l'essència de la veritable grandesa musical". Haydn, senyalen alguns estudiosos, va veure "com una nació sencera s'aixecava al so d'una composició" i va desitjar intensament escriure, tal com Handel havia fet, "obres que fossin significatives per a tota una nació". I, per cert, que fossin dignes de la més honrosa posteritat.

Basada en el relat bíblic del Gènesi i en el poema narratiu de John Milton *El paradís perdut*, *La creació (The Creation)* és una de les fites de la música coral europea. Obra de caràcter religiós, l'oratori de Haydn està considerat l'essència de l'aproximació il·lustrada al sentiment religiós, amb la Llum com a símbol central d'una nova consciència del món i de l'individu. Val a dir, però, que en el segle XVIII, l'oratori estava més a prop del teatre que de l'església, i s'acostumaven a representar en teatres i sales de concerts més que no pas en esglésies, especialment en quaresma o advent, tot i que eren generalment posats en escena sense acció ni vestuari.

Des que es va estrenar a Viena l'any 1798, quan el mestre comptava 66 anys, *La creació* ha gaudit d'una excel·lent acollida, demostrant ser una de les obres musicals més universals. Avui la podem entendre com una afirmació d'optimisme vers al món expressada a través d'una de les composicions més glorioses de l'edat d'or de la música. Haydn fou capaç de desenvolupar les seves dots simfòniques i operístiques juntament amb la seva recentment adquirida comprensió de l'obra coral de Handel, organitzant el conjunt sobre una estructura ferma i lògica, que equilibrava tots aquests elements i els mostrava en la seva forma més reeixida. Tal com escriu el musicòleg James Webster, "l'efecte sublim de *La creació* de Haydn depèn de la integració de tres moviments -obertura, recitatiu, cor- en una única progressió que es mou des d'un paradoxal desordre fins a un ordre triomfal. Tot plegat, el procés ofereix una perceptible i memorable analogia respecte a allò inefable: l'origen de l'univers i de la història".

■ **Marta Mathéu** soprano

Nascuda a Tarragona, ingressà al Conservatori Professional de la seva ciutat, on cursà les especialitats de piano, cant i orgue, tot obtenint-hi les màximes qualificacions. Cursà el grau superior de cant amb la catedràtica A. L. Chova al Conservatori Superior de Música de València, i hi obtingué matrícula d'honor.

Ha rebut consells de Montserrat Caballé, Helena Obrastzova, Ana María Sánchez, Enedina Lloris, Isabel Penagos, Carmen Bustamante, Robert Expert, Miguel Zanetti i Wolfram Rieger.

Ha cantat en sales de concerts importants, tant nacionals com internacionals, sota la batuta de directors com J. Casas, J. Vila, F. Ciofini, F. Biondi, E. Onofri, M. Conti, G. Voronkov, M. Papadopoulos, A. Leaper, M. Valdivieso, V. Pablo Pérez, A. Ros Marbà, M. Corboz, E. Oue, Sir N. Marriner, I. Bolton, i també en formacions de cambra i amb solistes com Roger Vignoles, Albert Guinovart, Hiro Hurosaki, Francisco Poyato, Mac McClure, Trio Jess, i Trio Arriaga, entre d'altres.

Ha estat guardonada en concursos i festivals d'àmbit internacional, tot destacant el segon premi del Concurs Permanent de Joves Intèrprets de JJMM d'Espanya (2005), el primer premi del X Certamen per a Veus Joves Manuel Ausensi (2007), el premi del públic en el VII Concurs de Cant Montserrat Caballé (2007) i el segon premi, Premi Mozart, al millor cantant espanyol i el premi del públic en la categoria femenina del XLV Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas (Barcelona, 2008). Ha rebut també el Diploma al Mèrit Cultural de la Ciutat de Tarragona (2011) per la seva trajectòria artística internacional.

Gràcies a la versatilitat de la seva veu, té a l'abast obres que abracen des del Barroc fins a la música contemporània, i li ha permès estrenar òperes de J. Rodríguez-Picó, A. García Abril o A. Gaos. Atrèta també per la vessant d'actriu, ha participat en diferents espectacles teatrals, sota la direcció d'O. Grau i F. Madico, entre d'altres.

En el camp operístic va debutar en escena l'any 2008 en el Festival Mozart amb *Le nozze di Figaro*, amb direcció musical de Víctor Pablo Pérez i escenografia de G. Strehler. Des d'aleshores ha interpretat, entre d'altres: *Don Giovanni* (Donna Anna) i *La clemenza di Tito* (Servilia) de W. A. Mozart, *Babel 46* (Berta) de X. Montsalvatge, *Das Rheingold* (Woglinde) i *Götterdämmerung* (tercera norna i Guttrune) de R. Wagner i *Jenufa* (Die Richterin) de L. Janáček.

Té al mercat diversos CD del segell Klassicat (*Pour une larme* i *Amor de dona*). També ha enregistrat per a RTVE, TV3, Catalunya Música i RNE.

■ **David Alegret** tenor

El tenor barceloní David Alegret està desenvolupant una carrera que l'ha dut a debutar en alguns dels escenaris europeus més emblemàtics, com el Rossini Opera Festival de Pesaro, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Òpera de Zuric, Wiener Staatsoper, Hamburgische Staatsoper o Bayerische Staatsoper.

Ha obtingut nombrosos èxits des que debutà, el 2004, amb *L'italiana in Algeri* a Klagenfurt, París i Staatsoper de Viena. Des de llavors també ha participat al Festival Tojours Mozart de Salzburg, Praga i Viena interpretant òperes com *Così fan tutte* i *Idomeneo*, i a la Garsington Opera (*Armida*) o al Festival Pergolesi Spontini (*Lo frate 'nnamorato*); ha interpretat *La Cenerentola* a la Volksoper de Viena, *Il viaggio a Reims* al Rossini Opera Festival i a Berna, i *Il turco in Italia* a l'Staatsoper d'Hamburg.

Propers compromisos el portaran al Liceu (*Il turco in Italia* i *Così fan tutte*), Òpera de Metz (*La Cenerentola*), Welsh National Opera a Cardiff (*Mosè in Egitto* de Rossini), i a Londres en un concert de lied i cançó catalana en el cicle St John's Smith Square.

■ Enric Martínez –Castignani baríton

Baríton italo - espanyol estudia cant i direcció orquestral al Conservatori Municipal de Barcelona i la Musikhochschule Heidelberg-Mannheim. Alumne de Gerard Souzay, Dalton Baldwin, Gerd Türk, Ulrich Eisenlohr, Paul Schilhawsky, Carlos Chausson, Wolfram Rieger, Klaus Arp, Eric Ericson, Pier Cao.

Des del seu debut "La Bohème" a l'Òpera de Budapest, ha cantant algun dels millors teatres d'òpera internacionals (Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Òpera d'Oviedo, Òpera du Rhin - Strasbourg, Òpera d'Israel-Tel Aviv o Teatre La Fenice). El seu treball en 3 òperes del cicle Janáček de Robert Carsen a l'Òpera de Strasbourg i Fenice, la seva Bartolo a la Òpera d'Israel-Tel Aviv amb posada en escena de Mariame Clement o la seva participació en Agrippina treballant amb David McVicar demostra la seva gran connexió amb els directors de escena més importants del moment .

Les seves interpretacions de Don Magnifico ("La Cenerentola"), Malatesta ("Don Pasquale"), Bartolo ("Il Barbiere di Siviglia"), Taddeo ("L' Italiana in Algeri"), Dulcamara ("Elisir d'Amore"), Papageno ("Die Zauberflöte") o Dr. Kolenaty ("Vec Makropulos") han estat lloades per públic i crítica tant per les seves qualitats vocals i interpretatives com pels seus excel·lents dots actors.

Considerat com un dels millors liederistas espanyols, ha donat recitals a Espanya acompanyat entre d'altres per Dalton Baldwin o Ulrich Eisenlohr en llocs com el Suntory Hall-Tòquio, Palau de la Música Catalana de Barcelona o Auditori de Barcelona entre d'altres. "Winterreise Op.89", "Schwanengesang D. 957 "(F. Schubert), o "Dichterliebe Op. 48" (R. Schumann) són algunes programes habituals en els seus concerts.

Ha actuat en els millors Festivals i Auditoris com el Auditori Nacional-Madrid, Auditori de Galícia, Festival Internacional de Peralada, el Festival Internacional de Granada, Styriarte-Graz acompanyat d'importants orquestres com l'Orquestra Ciutat de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra de la Comunitat de Madrid, Orquestra Simfònica de Tenerife i l'Orquestra de la RTVE entre d'altres.

Nominat als Premis Grammy i premi al "Millor artista de l'any 2012". A més de com intèrpret té un gran compromís amb la cultura i en aquest sentit és Director Artístic del "Lied Festival Victòria dels Àngels-Barcelona" i és professor del màster de gestió cultural de la Universitat Carles III-Madrid.

■ Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

"El Cor de Cambra del Palau és l'agrupació vocal professional de la nostra àmplia família coral, un fill de l'Orfeó Català que n'és l'ambaixador arreu d'Europa i del món. Un cor creat per accedir als repertoris més sofisticats i per assolir fites artístiques al més alt nivell. Un grup de cantants compromesos amb l'excel·lència artística. La versatilitat i la riquesa sonora són les seves eines, amb les quals mouen les més profundes emocions". Josep Vila i Casañas, director

Sentir les 22 veus del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és emocionar-se i sorprendre la seva manera de viure la música. Gràcies al seu altíssim nivell artístic i la seva professionalitat, travessa fronteres i es converteix en un referent internacional. Des de Barcelona, des de Catalunya, un país desconegut per la seva tradició coral, al món.

La voluntat del Cor de Cambra és cultivar la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Té una gran riquesa estilística i interpretativa des de compositors del Renaixement fins a estrenes absolutes de compositors actuals. Des de música *a cappella* fins a les produccions operístiques i el gran repertori simfonicocoral, sempre amb la màxima versatilitat i sense límits.

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana va ser fundat l'any 1990 per l'Orfeó Català i actualment rep el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana. Té el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya. Col·labora amb les més prestigioses orquestres i òperes nacionals i internacionals, i amb els directors més destacats del segle XXI. Ha enregistrat per a segells discogràfics, ràdios i televisions. I avui, després de quasi 1.000 concerts, continua sent un somni fet realitat.

■ Marta G. Otín

Directora d'escena i pedagoga teatral, llicenciada en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. S'ocupa de la direcció i coordinació d'Arsènic, Espai de Creació. En l'àmbit musical ha treballat amb el Cor Amics de la Unió en diverses produccions, com *Hansel i Gretel*, *La flauta màgica* i l'espectacle *VEUS*, amb la Coral Polifònica de Granolles i amb l'Orquestra de Cambra de Granollers en el projecte *Els nens ens presenten*. També ha realitzat la posada en escena de *Somnis de músic* (*Somni d'una nit d'estiu* de Mendelssohn) amb la JONC Alevins.

■ Rubén GIMENO director titular

Rubén Gimeno és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, formació amb la qual va començar a treballar la temporada 2009-10. Així mateix, ha estat director artístic de la Jove Orquestra de la Simfònica de Galícia durant gairebé una dècada, tasca que va compaginar amb el càrrec de violinista de l'Orquestra Simfònica de Galícia. Com a director convidat ha col·laborat amb nombroses orquestres espanyoles com l'Orquestra Simfònica de Galícia, l'Orquestra Nacional d'Espanya, l'Orquestra Simfònica de Tenerife, l'Orquestra d'Euskadi, l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries, l'Orquestra Simfònica de Bilbao, l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, l'Orquestra de Màlaga, l'Orquestra de València, l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra Ciutat de Granada, l'Oviedo Filarmónica, l'Orquestra de la Comunitat de Madrid i l'Orquestra del Palau de les Arts Reina Sofia de València, entre d'altres. Fora de les fronteres de l'Estat ha dirigit l'Orquestra Simfònica de Norrköping, l'Orquestra Simfònica de Gavle, l'Orquestra de Cambra de Ginebra, l'Orquestra de l'MMCK (Japó), l'Orquestra de la Universitat de Maryland, l'Orquestra sami i l'Orquestra Nacional de Colòmbia, i ha col·laborat amb solistes i agrupacions de la categoria de l'Orfeó Donostiarra, Midori, Steven Isserlis, Dimitri Sitkovetsky, Fazil Say, Kirill Gerstein, María Bayo, Michel Camilo i d'altres.

La seva activitat en el camp de la lírica l'ha portat a dirigir produccions al Teatre Campoamor d'Oviedo de *Marina*, *La Gran Vía* i *Agua, azucarillos y aguardiente*. Ha dirigit *Cádiz de Chueca* amb l'Orquestra Simfònica de Galícia i *La del Soto del Parral* al Teatre de la Zarzuela. Així mateix desenvolupa una intensa col·laboració dins del cicle Òpera a Catalunya dirigint els *Contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore* i *Nabucco*.

El seu inici en la direcció va venir de la mà de James Ross i es va graduar a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm sota el mestratge de Jorma Panula i va rebre classes de mestres com Alan Gilbert, Esa-Pekka Salonen, Jukka Pekka Saraste i Leonard Slatkin i va obtenir el diploma superior en direcció d'orquestra. Ha enregistrat amb l'Orquestra Simfònica d'Euskadi per al segell Claus, dins de la seva sèrie de compositors bascos.

■ Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat, des de la ciutat de Sabadell que ens acull fins a tot el territori de Catalunya.

Varem néixer en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, però tot just un any més tard ens convertírem en l'única orquestra simfònica de l'Estat espanyol organitzada empresarialment com a societat anònima laboral, a on els treballadors són alhora els propietaris. Aquest funcionament peculiar, absolutament pioner al nostre país, converteix l'OSV en una orquestra molt especial, una orquestra que viu, com cap altra, del seu públic, dels seus concerts, de la seva qualitat, del seu compromís, i de la capacitat d'incloure en el projecte la imprescindible col·laboració del sector privat i del sector públic.

La nostra intensa activitat —més de cent actuacions l'any— es centra, per un costat, a la ciutat de Sabadell, on realitzem la temporada de concerts simfònics i en som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya, i, per l'altre, al Palau de la Música Catalana, on s'ha consolidat el nostre cicle Concerts Simfònics al Palau amb deu concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, aollint en cada temporada el cors del Palau i llurs compositors en residència.

Com a reconeixement a la nostra tasca de difusió i divulgació de la música simfònica, hem rebut diversos premis, dels quals en destaquem dos: el Premi Nacional de Música del 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la MEDALLA D'HONOR 2012, de la ciutat de Sabadell. Però el que més ens omple de satisfacció és l'increment de públic des del 2009 i fins el 2014 a les temporades de Barcelona i Sabadell.

Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; i David Giménez Carreras, del 2006 al 2009. Des del setembre del 2009, n'és el director titular Rubén Gimeno.

Agraïm infinitament el recolzament de la Fundació Banc Sabadell, de l'Ajuntament de Sabadell, dels grups Torra S.A. i Bardet, així com la confiança i el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Català de les Empreses Culturals, sense oblidar-nos dels nostres amics i dels nostres abonats, sense els quals, ni això seria possible, ni tindria sentit cap esforç per fer de la nostra comunitat un espai cada vegada més amable, cada dia més ric i, any rere any, més capaç de viure i expressar les emocions.

Juntament amb el Banc Sabadell hem fet el flashmob d'orquestra simfònica més vist arreu del planeta. En dos anys: 62 milions de visites

Patrocinadors principals

Fundació
BancSabadell

Ajuntament de Sabadell

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

TORRA S.A.
Serveis Funeraris - Sabadell

Avant
Grup

Cash & Car
Services
Barcelona

Elaboració: Canals

CONTACTE

Oscar Lanuza

Gerent

Tel. 618 568 450

olanuza@osvalles.com

Xavier Garcia

Comunitat i Territori

Tel. 682 602 801

xgarcia@osvalles.com

Ana Cuatrecasas

Comunicació, Mitjans i RP

Tel. 609 772 529

acuatrecasas@osvalles.com

Orquestra
simfònica
del Vallès

www.osvalles.com

www.facebook.com/simfonicadelvalles

www.twitter.com/OSValles

www.youtube.com/simfonicavalles

FLASHMOB "Som Sabadell"

www.youtube.com/watch?v=GBaHPND2QJg